



SIARAN AKHBAR

Diterbitkan oleh Jabatan Perkhidmatan Penerangan Malaysia

EMBARGO: Pukul 10.30 malam, Rabu, 20.8.1986.

Sila semak semasa dilafazkan:

PERPUSTAKAAN
BERNAMA

PEN. 8/86/49 (PM)

UCAPAN Y.A.B. PERDANA MENTERI
DATO SERI DR. MAHATHIR BIN MOHAMAD (P)
DI MAJLIS PENYAMPAIAN HADIAH KEWARTAWANAN
ANJURAN INSTITUT AKHBAR MALAYSIA
DI HOTEL HILTON, KUALA LUMPUR
PADA HARI RABU, 20HB. OGOS, 1986
PUKUL 8.30 MALAM

Saya mengucapkan terima kasih kepada Institut Akhbar Malaysia kerana menjemput saya ke Majlis ini. Saya juga merasa bangga kerana diberi penghormatan sekali lagi untuk menyampaikan hadiah-hadiah kepada para pemenang peraduan anjuran Institut ini. Saya mengucapkan tahniah kepada para pemenang sekalian.

2. Kita baru sahaja selesai mengadakan pilihanraya umum dan seperti biasa di Malaysia terdapat kerusi-kerusi yang dimenangi oleh parti pembangkang. Dan seperti biasa juga bermacam-macam pendapat daripada berbagai-bagai pihak telah dilahirkan melalui ucapan, kenyataan, manifesto dan lain-lain saluran. Sudah tentu akhbar tidak dapat menyiarkan semua yang diucap dan diisytiharkan. Suka atau tidak suka, akhbar terpaksa memilih bahan-bahan yang hendak disiarkan dan yang hendak diketepikan. Walaupun di Malaysia

terdapat beberapa akhbar yang memilih untuk mengecam Kerajaan, ini tidak diambil kira. Bagi mereka yang tidak senang hati dengan negara ini, mereka lebih suka menarik perhatian kepada berita-berita yang menyokong Kerajaan sahaja -- seolah-olah akhbar tidak akan menjadi akhbar jika ianya sentiasa menyokong Kerajaan. Dan mereka mendakwa bahawa Kerajaan menyokong akhbar di Malaysia. Dan penulis dari Malaysia yang hendak bermuka-muka dengan orang ini pun turut serta mengecam Kerajaan negara sendiri. Amatlah memalukan kerana masih ada orang Malaysia yang mempunyai 'inferiority complex' dan percaya orang putih semua betul dan bangsa sendiri perlu mendapat pengiktirafan daripada mereka.

3. Sebenarnya semua media dikongkong oleh pihak-pihak tertentu. Kebanyakan daripada media antarabangsa yang terkenal, umpamanya, dikuasai oleh orang-orang Yahudi yang sekarang menjadi warganegara banyak negara barat. Mereka menjadi pemilik atau memegang jawatan penting termasuk menjadi pengarang dan wartawan. Akibatnya ialah akhbar-akhbar ini tidak bebas tetapi terpaksa tunduk kepada kepentingan Zionis. Jelaslah bahawa akhbar asing ini lebih tertekan oleh kuasa Zionis daripada akhbar Malaysia dikuasai oleh Kerajaan. Begitu juga akhbar-akhbar lain, jika tidak dikuasai oleh pemilik, dikuasai pula oleh para pengarah, atau para pengarang atau oleh para wartawan sendiri. Ada juga yang dikuasai oleh syarikat yang menyiarkan iklan. Dengan itu akhbar sedikit sebanyak terpaksa mencerminkan pendapat orang-orang yang berkuasa ini. Mungkin wartawan

atau pengarang berpendapat bahawa kalau mereka menguasai akhbar maka akhbar itu bebas. Tetapi pengarang dan wartawan juga mempunyai 'bias'. Bagi masyarakat yang terpaksa bergantung kepada akhbar untuk laporan dan ulasan, kebebasan mereka membuat penilaian sendiri terganggu. Bagi mereka, akhbar berkenaan adalah dikongkong oleh orang lain dan mereka tidak berhak atau tidak mempunyai kuasa. Kalaupun mereka menulis surat kepada akhbar berkenaan, sama ada surat mereka disiarkan atau tidak, bukan hak mereka tetapi hak orang yang menguasai akhbar.

4. Akhbar 'The New York Times' mempunyai slogan 'All the news that's fit to print'. Soal yang timbul ialah apakah yang tidak disiarkan dalam akhbar itu adalah 'unfit to print'. Siapakah yang menentukan apa yang 'fit' dan apa yang 'unfit'. Benarkah orang ini layak membuat keputusan. Jika ia yang menentukan kelayakan berita yang akan disiarkan, tidakkah ini bermakna ia 'control' New York Times. Apakah haknya orang yang seperti ini bercakap berkenaan dengan kuasa pihak-pihak lain terhadap mana-mana media sedangkan ia atau mereka mengongkong akhbar berkenaan.

5. Maksud saya ialah akhbar tidak pernah bebas walaupun di Amerika Syarikat, dari mana datangnya ramai wartawan yang mengkritik Kerajaan Malaysia kerana kononnya mengongkong akhbar. Yang penting bukanlah akhbar bebas atau tidak, tetapi apakah alat yang begini berkesan diguna untuk kebaikan. Jika kebaikan akan dicapai dengan menjatuhkan

Kerajaan, maka akhbar patutlah menyumbang ke arah matlamat ini. Tetapi sebelum menyertai usaha menjatuhkan Kerajaan yang ada, soal yang perlu dijawab ialah apakah Kerajaan yang akan menggantinya akan menjadi lebih baik? Berapa kalikah dalam sejarah dunia yang kita dapati Kerajaan revolusioner yang mengganti adalah lebih buruk dan kejam daripada Kerajaan yang dijatuhkan?

6. Justeru itu, kita harus berhati-hati. Jika kita belum boleh yakin bahawa Kerajaan yang akan mengganti adalah lebih baik, eloklah kita tidak dengan sengaja memburukkan atau menghalang usaha Kerajaan yang sedia ada. Akhbar dengan pengaruhnya boleh membuat kritik yang membina. Lebih banyak keuntungan akan diperolehi dari usaha ini daripada sengaja bersikap sinis dan membuat kritik kerana suka mengkritik. Di waktu ini, setelah selesai pilihanraya, Kerajaan perlu tumpukan segala tenaga, fikiran dan wang ringgit yang terhad kepada mengatasi beberapa masalah yang besar. Jika setiap usaha yang dibuat oleh Kerajaan diganggu oleh kritik yang tidak membina, atau sengaja disalah-tafsirkan, maka kita tidak akan mencapai kejayaan. Akhirnya rakyat dan negara juga yang akan menerima kesan buruknya.

7. Ini bukanlah rayuan daripada saya. Ini juga bukan ugutan. Ini adalah pendapat peribadi saya, lahir daripada kesedihan melihat beberapa akhbar dalam negara ini yang terbawa-bawa dengan aliran barat tentang 'freedom of the

press' sehingga tidak lagi peduli akan kesan buruk terhadap negara sendiri.

8. Masyarakat Malaysia semakin lama semakin berminat dengan akhbar dan lain-lain media. Pengedaran hampir semua akhbar telah meningkat dengan pesatnya semenjak merdeka. Ini juga adalah hasil kestabilan dan perkembangan ekonomi. Sudah tentu semakin besar pengedaran dan semakin ramai pembaca, semakin menyeluruhlah pengaruh media ini. Pengaruh merupakan alat yang amat penting dalam demokrasi. Apa yang terjadi kepada sesuatu bangsa atau sesuatu negara boleh ditentukan oleh pengaruh.

9. Memandangkan bahawa akhbar begitu berpengaruh maka amatlah penting akhbar dikuasai oleh orang yang bertanggungjawab. Di sini bertanggungjawab bermaksud bertanggungjawab terhadap negara. Akhbar tidak seharusnya begitu mengutamakan kepentingan perniagaannya sehingga memburukkan keadaan negara. Di sinilah duduknya kebijaksanaan seseorang yang berkuasa ke atas akhbar. Mungkin pendedahan perlu dibuat tentang penyelewengan Kerajaan demi kepentingan negara. Tetapi kebenaran perkara yang hendak didedahkan perlu ditentukan terlebih dahulu terutama jika pendedahan itu boleh memburukkan keadaan dalam negeri.

10. Baru-baru ini sebuah akhbar telah melaporkan tentang kemungkinan seorang yang berpangkat tinggi dalam negara akan bersara. Asas laporan ini ialah berita angin kononnya

Perdana Menteri akan bersara pada 28hb. Ogos ini. Berita seperti ini menimbulkan ketegangan serta kegelisahan dalam masyarakat dan mempunyai kesan buruk kepada suasana perniagaan. Perbuatan melapor berita angin seperti ini merupakan sabotaj ekonomi kepada negara yang sedang menghadapi kemelesetan ekonomi. Perbuatan ini adalah perbuatan yang tidak bertanggungjawab. Ianya menunjukkan bahawa orang yang berkuasa dalam akhbar ini tidak layak dianugerah kuasa yang begitu kuat.

11. Satu daripada tema yang sering diperkatakan akhir-akhir ini oleh sebahagian daripada masyarakat kita ialah 'deregulation'. Kerajaan digesa supaya tidak mengenakan bermacam-macam peraturan yang mengganggu kebebasan rakyat. Sebenarnya Kerajaan tidak ingin 'regulate' masyarakat kerana lebih banyak 'regulation', lebih berat beban Kerajaan. Malangnya ramai daripada mereka yang sepatutnya lurus dan bertanggungjawab didapati tidak lurus dan tidak bertanggungjawab. Mereka menyalah-gunakan apa juga kuasa yang ada pada mereka. Sebab itu duit bank-bank dan koperasi-koperasi, syer syarikat, permit perniagaan dan lain-lain lagi diselewengkan dengan begitu mudah dan kerap. Kerana mereka ini, orang lain turut menjadi mangsa. Saya percaya kalau kita amalkan deregulation secara meluas di negara ini, huru-hara akan berlaku. Sebab itu kalau ada sedikit sebanyak aturan-peraturan termasuklah dalam bidang surat khabar, adalah lebih baik jika kita terima dan sesuaikan diri dengannya.

12. Negara kita mempunyai potensi untuk menjadi negara maju, setaraf dengan negara maju lain. Tetapi negara kita juga mempunyai potensi untuk hancur. Sama ada potensi untuk maju atau potensi untuk hancur menguasai negara kita adalah pilihan kita sendiri. Saya yakin tidak ada seorang pun daripada kita yang ingin melihat negara kita ini hancur. Malangnya sementara kita tidak ingin kehancuran, kita tidak memperhitungkan kesan-kesan perbuatan kita.

13. Di sinilah perlu kita fikirkan akan peranan yang dimainkan oleh akhbar. Sebagai alat yang begitu berpengaruh, apakah akhbar akan memilih untuk membina negara ini atau hanya memikirkan tentang cara yang termudah untuk meningkatkan pengedaran?

14. Maju-mundurnya sesuatu bangsa atau negara tidak disebabkan oleh Kerajaan yang memerintah sahaja. Semua pihak memainkan peranan. Dan akhbar di zaman moden ini sudah tentu menjadi pemain yang utama.

15. Sekali lagi saya mengucapkan terima kasih kepada pihak penganjur atas jemputan ke Majlis Penyampaian Hadiah Kewartawanan ini. Kepada yang menang, saya ucapkan tahniah. Mudah-mudahan hadiah-hadiah ini akan menolong meningkatkan mutu akhbar dan kewartawanan di Malaysia yang tercinta ini. Insya-Allah.

Terima kasih.

Kuala Lumpur

20hb. Ogos, 1986. (dikeluarkan pada pukul 3.50 petang)